

quandoquidem potest significare idem quod *αἰσχρῶς*, vitium & stuprum offero. ἤπιος cum *ἀν* transit in modum potentialem, neque tam exprimit quod fecit adolescens, quàm quod facere potuit. Aut *ἀν* resolue per solet, *αἰτέιν* εἰώθε, petere solebat. εἰς ἱμάτιον, in vestem εἰς πῶν ἱμαλίας ὀνησιν, vel εἰς τὸ πρίασμα φοιμάτιον, ὅκτω δ' *ἀν*, repute cum *ἀν*, ἤπιος *χρῶνιον* diminutiuo vtitur, rei vilitatem, & precii tenuitatem significās. Quod sibi vestem & calceos peteret, cogebat necessitas: quod matri, & sorori, charitas, & genuina quædam probitas: quod vilia, & pauca, verecundi animi simplicitas, in summa, delirans anus modis omnibus adolescentem probat inculpabilem. ἐκέλευσε. Quando hoc verbum de maioribus erga minores dicitur, imperium significat: quando contrā, vt hic, preces. *μεδίμων*, Medimnus Attica mensura sex modios (vulgus bossellos vocat) capiebat. *δοπῶν*, accusatiuus pro *δοπῶν*, i expuncto, o & α in ω contrahuntur. ἀλλὰ δ' ἦλον. Et hoc ridicule in anum torquetur, ἀλλὰ veruntamen, id est, etiam si isthac modica fuerint, certum tamen est, quod ille tua consuetudine subinde utebatur. Sed ad hunc sensum anus non animaduertens, dum crimen à se propulsare nititur, maiorem suæ libidinis suspitionem relinquit. *τοῦ μόνου*, τοῦ ἐμοῦ, meum, meis pecuniis emptum. *μνηστο*. Si veste non conspecta, memoria euanescebat anicula, oportuit eius amorem parum fixè animo adolescentis infedisse. *ἐκνομίως*. Anus nuper cum dixit *ἐκνομίως* μὴ ἤχωντο, *ἐκνομίως* sensit ab *ἐκ* & *νομίζω* compositum, vt eiset, *ἐξ* πάσης νομίσεως, incredibiliter, supra quàm credi possit. Iustus diuersus accipit aduerbium *ἐκνομίως*, vt deducatur ab *ἐκ* & *νόμιος*, sonétque enormissimè, omnibus & honesti, & amoris legibus reclamantibus. Quid enim absurdius, quàm si formosus deformem, pauper di-

uitem, iuuenis amauerit vetulam? Præter veras amoris leges amauit, qui πῶ φίλιαν ἰσότητά, id est, amicitiam æqualitatem esse, ignorauit. ὁ βδελυρός. Articulus ὁ præponitur adiectiuo in *αἰσχρῶς*, nimis sceleratus ille. Maior hic affectus arguit anum fuisse libidiniosiore, & animi impotentioris. *πῶ πάντων*. Iunctæ dictiones eiusdem significati, impetui seruiunt anili. Vehementem hanc animi affectionem non incommodè per superlatiuum exprimas, sceleratissimus ille à me nunc est alienissimus. *τετονί*. illam ipsam offert placentam, quam ad adolescentem miserat, vt intelligatur eam non fuisse indignam quæ reciperetur: quare adolescentis ingratitude animaduersione grauiori esse dignissimam, talia secum reputat desipiens anus. *τάπι, τὰ ὅπι*. Cum autem ὅπι sequatur in *ἐπὶ ὄντα* participio ab ὅπι & εἰμι composito, necesse est alterum abundare, esseque id quod sæpe contingit, compositum pro simplice acceptum, *ἐπὶ ὄντα* pro ὄντα. *πεμφάσης καὶ ὑπειπούσης* respiciunt genitiuum ἐμοῦ. Tradunt in ὑπειπούσης præpositionem ὑπὸ ἀντι τῆς πρὸ accipiendam, ἐμοῦ τῆς προειπούσης, cum prædixissem illi me sub vesperam ad eum venturam. Nihil vetat quo minus significet post, & vltimi loci quandam habeat rationem. Anus primùm cogitauit de dono mittendo, deinde placentam & bellaria censuit mittenda potissimum: illa ordinè disposita tradidit deferenda, post illa omnia dixit illuc ituram se. *τί σ' ἔδρασε*. Quoniam hoc tantum superesse videbatur, vt anus diceret se protinus ad adolescentem conuolasse, amoris impatientia in amplexus eius irruisse, iustus cupidissimè hoc audire gestiens, vt spectatori esset vnde magis rideret, his verbis, *τί σ' ἔδρασε, εἰπέ μοι*, anum excitat, vt promptius & liberius quod in animo habet proferat.

E Dederam, placentam ad vos remisit: innuens Vt ne posthac ad eum vadam amplius: & mihi hæc Remittens, in super hoc diciturum addidit, Quod tunc olim fortes fuerint Milesii. **C.H.** Adolescentem hunc ingenio haud esse malo arbitror,

Γρ. Αμνιά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
 Εφ' ὧτ' ἐκέισε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔπει.
 Καὶ πρὸς ὀπίθου τοῖς, εἶπεν ὀποπέμπων, ὁ-
 π
 Πάλαί ποτ' ἦσαν ἄλιμοι Μιλήσιοι.
 Χρ. Δῆλον, ὅτι αὐτὸς τῶν πρὸς οὐ μολιθῆος
 ἴδ.

F πῶ τῶν χωρῶν. οἱ ἡ δὲ ἀγῶνι πρὸς τὸς Πέρτας σὺν-
 ἐβλευον, ἡ τῶν ἀρχῶν μεγίστω γεγονέναι φάσκον-
 τες, καὶ πάντων ἀλιμοτάτας ἔειπεν, κρατῆντας τῆς Ἀσίας. ἔ-
 δόξεν οὐ τοῖς Καρσῖν ἐρωτῆσαι τῆς Ἀπόλλωνα. ἡ ἡ θεὸς
 δοκεῖν εἶναι, πάλαί ποτ' ἦσαν ἄλιμοι Μιλήσιοι. ἡ δὲ
 χησὸν δὲ ἀποθέντος, εἰς τὰς Ἀσιατικὰς πόλεις, οἱ μὲν
 Μιλήσιοι πῶ προσηύτην εἰτιασάμενοι διεφάρθαι χη-
 μασιν ὑπὸ τῆς μηδίζοντων πανδημεί τοῖς Καρσῖν βοηθή-
 σαντες ἐ τοῖς Πέρταις μετεκείνων συμβαλλόντες, χηδὸν
 πάντες ἀπέθανον. ἡ ἡ χησὸν δὲ ἡ ἀλήθειαν εἰς πα-
 ρομίαν ἐλθεῖν ἀλλως, ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι ὡς
 Ἀνακρέων. πολέμιος μὲν ἡ Κάρας ὑπὸ Δαρείου τῆς Ὑσά-
 σης, ἡ τὸν λαβεῖν τῆς χησὸν. πωθησαν οὖν εἰς προσλα-
 βοίαν συμμάχους Μιλήσιους, ὡς ἡ τῆς λεγομένης τοῦ αἰ-
 ἀντι τῆς πάλαί σωλῶσι, νῦν ἡ εἰρηῶν ἡ ἡ παρομία
 ὅπι τῆς πρὸτερον μὲν εὐδαιμονίων, νῦν ἡ ἀτυχάντων.
 f

Σχόλια. Αμνιά τε προσέπεμψεν.] εἶδος πλακοῦ-
 τος γαλακτώδους. οὐ μόνον ὅτι ἐκ ἐξ ἄλλο τὰ δ' ὄρα
 με, ἀλλὰ καὶ οἰκοθεν ἐπέμψεν μοι ἄλλο πλακοῦτιον,
 ὡς ἀν λέγων, μηκέτι ἐκέισε πατῆρι. Πάλαί ποτ' ἦσαν
 ἄλιμοι Μιλήσιοι.] τινὲς φασιν, ὅτι ἐν τοῖς παλαίοις
 χησῶν, ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι, καὶ ὅπου προσετί-
 θεντο, πάντως ἐνίκων. Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγ-
 γραφῆς πρὸς τινὰ πόλεμον, ἡ δὲ ἐσε λαβεῖν αὐτὸς εἰς
 συμμάχων καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ὁ πῆλθεν ἐρωτήσαν πε-
 ρεῖται. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν, πάλαί ποτ' ἦσαν ἄλιμοι
 Μιλήσιοι. ἄλλως. πρὸς τῆς παρομίας τῆς αὐτῆς δάμων οὐ-
 τῶ φησι. τῆς Καρσῶν πρὸς τῆς πολέμου πρὸς τῆς Ἀμβρακιά-
 τας βελουβυδίων, ἀλιμοτάτας ὄντας τῆς ἐν πολέμῳ
 γειτόνων ἴνας χησὸν ποιεῖσθαι συμμάχους, οἱ μὲν τῆς
 Μιλήσιους ἡ αὐτὸ δὲ εἰν πρὸς καλεῖν, καὶ γὰρ εὐήμερον
 ποτὲ μάλιστα τῆς πρὸτερον. ἡ δὲ τὸ γειτνιάσθαι τῆς Καρσῶν